

ligt, dog alligevel i Tiden maatte vise sig at indtræde. Spørgsmaalet reducerer sig blot hertil, om det i Diebliffet er nødvendigt og hensigtsmæssigt at forelægge Rigsdagen Forslag, sigtende til at tilvejebringe overordentlige Hjælpekilder udover det Behov, som den gjældende Finantslov viser, at der behøves, og dette Spørgsmaal har Regjeringen troet at burde besvare benægtende, og derfor afholder Regjeringen sig fra paa nærværende Rigsdag at gjøre noget Forslag i denne Retning.

Blechingberg: Da det fremgaaer af Udvalgets Indstillinger, at Finantsloven vil vende tilbage til Folkethinget, vil jeg tillade mig at bringe under Overveielse, om det ikke skulde være rigtigere, forinden dette skeer, og i Forbindelse med dens Behandling at berigtige nogle Steder i den, som vistnok ere meget uheldigt affattede, og paa hvilke allerede det ærede Udvalg har henledet Opmærksomheden. Jeg sigter til Clausuler, hvis Indhold aabenbart strider mod Meningen og mod lignende Udtryks Mening paa andre Steder; jeg sigter til de velbekendte Clausuler om Embeder eller Embedslønninger, der skulde bortfalde ved Vacance og deslige, hvorom man maa, for at finde Lovens Mening, ikke tye til Lovens Ord, men derimod mœlsommelig grandstke efter, hvad der staaer i Folkethingstidenden; thi paa anden Maade kan man virkelig ikke udfinde, at det er Meningen, som siges at være Lovens Mening. Det er saaledes Tilfældet, at under Indenrigsministeriet Pag. 20 er der ved Sportelkasserens Gage, 700 Rbd., anført „bortfalder ved Vacance“, og ved Embeder af samme Bestaaffenhed under Justitsministeriet, nemlig Kassereren og Bogholderen ligeledes: „bortfalder ved Vacance“, saaledes som man seer Pag. 24. Under Indenrigsministeriet er Pag. 22 anført: „1,100 Rbd. til Canals og Havneinspecteuren bortfalder ved Vacance“, og „4,000 Rbd. til Bygningsdirecteuren bort-

falde ved Vacance“. Under Kirke- og Undervisningsministeriet er Pag. 34 under Sorø Akademis Forstvefsen anført: „Ved Vacance indtrædes Gagerne til en Forstinspecteur, en Forstassistent og en Forstasserer“. Under Krigsministeriet er Pag. 37 anført ved Generalkstaben: „Lønningerne til en Generalmajor som Chef for Generalkstaben og til en Secretair bortfalde ved Vacance i Chefsposten“; under Nr. 17 ved den militaire Høiskole: „Gagen til Chefen og Tillæget til Chefadjutanten bortfalder ved Vacance i Chefsposten“; under Nr. 18 staaer en lignende Bemærkning ved Landcadetcorpset og under Nr. 20 en lignende Bemærkning med Hensyn til Overtøimesterembedet og med Hensyn til Adjutantposten under Overtøimesteren. Læger man nu disse Lovens Ord, saaledes som de ere skrevne, kan Meningen ikke være nogen anden end den, at det skulde være endelig afgjort ved denne Lov, at de omhandlede Bestillinger og de derfor normerede Lønninger skulde bortfalde, naar Vacance indtræder. Men Meningen er aldeles ikke saaledes efter hvad man erfarer af Folkethingstidenden. Thi, glennemgaaer man, hvad den indeholder om alle disse forskjellige Bestillinger, viser det sig, at man kun har villet sige, at, naar Vacancer indtraadte, skulde det bringes under fornyet Overveielse med Rigsdagen, hvorledes man for Fremtiden skulde ordne disse Forhold, hvorledes Forretningerne skulde udføres og hvorledes Gageringen finde Sted. Saaledes har navnlig de høitærede Ministerier glennem forskellige af deres Medlemmer udtalt sig; det er navnlig saaledes udtalt af den høitægtede Indenrigsminister med Hensyn til den Post om Canals og Havneinspecteuren og Bygningsdirecteuren; ligeledes er det udtalt af den høitægtede Kultusminister med Hensyn til Forstembedsmændene under Sorø Akademie, og det er kun med Reservation med Hensyn til denne Fortolkning af Ordene, at de omhandlede Bestemmelser ere gaaede ind i Finantsloven.